

Το 2^ο μέρος
Προς
Υπουργόν Θεσπικων και Σδν. Παιδων
Διδασκων Αρχαιολογων
Ελλάδα

Είς εκτέλει τῆς υπ' ἀριθ. 37833/15420 ἀπὸ 11/9/43 Διαταγῆς ἔχον
λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρω ἔχον τὰ ἑξῆς:
Τὴν 19ην παρελθόντος Ὀκτωβρίου ἀνεχώρησα ἐντεῦθεν διὰ Ναυπλίου. Ἐκεῖ
ὁ συνάδελφος Ἐπιμελητῆς Ἀρχαιοτήτων κ. Χρ. Πέτρου δέν μοί παρέδωκεν
τό πρός μεταφορὰν χαλκοῦν Μυκηναϊκῆς ἐποχῆς ἀντικείμενον ἐπειδὴ νομί-
ζει ὅτι δέν διατρέχει κίνδυνον ἐκεῖ καὶ ὅτι ἀρμόζουσα συσκευασία τοῦ
θ' ἀπῆται σημαντικὴν δαπάνην χωρὶς καὶ ν' ἀποκλείεται ὁ κίνδυνος νὰ βλα-
βῆ κατὰ τὴν μεταφορὰν, ἐυθρυκτον. ἔχει ἤδη ἀναφέρει εἰς τὸ Σεβαστόν
Ἐργασίον ὅτι περιττεύει κατὰ τὴν γνώμην τοῦ περαιτέρω ἐξασφάλισις
τῶν ἀρχαίων τοῦ Μουσείου Ναυπλίου καὶ ἔχει ἐκπεφρασμένην σύμφωνον γνώ-
μην τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου. Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς δέν ἠδυνήθη
νὰ ἐνεργῆσῃ τὴν μεταφορὰν τοῦ ἀντικειμένου, ὡς διετάχθη καὶ νὰ τὸ
παραδώσῃ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον.

Τὸ δευτέρον μέρος τῆς Διαταγῆς τὸ ἀφορῶν τὴν ἐπίσκεψιν τῶν Ἀρχαιο-
τήτων τῆς περιφέρειας Ναυπλίου ἐξετέλεσα ἐν συνειδήσει τοῦ εὐμενοῦς
πνεύματος τῆς Διαταγῆς καὶ ἐυγνωρῶντος προσελθῆσα νὰ καρπωθῶ κατὰ τὸ
δυνατὸν περισσότερα μορφολογικὰ κέρδη. Ὅτι ἐντὸς 13 ἡμερῶν καὶ δὴ ὑπὸ
τὰς σημερινὰς συγκοινωνιακὰς καὶ λοιπὰς ἐκτάκτους συνθήκας, ἐπεσκέφθη
ἑξήτασα καὶ κατὰ τὸ ἀνθρωπίνως δυνατὸν ἐμελέτησα ἅνω τῶν δέκα ἀρχαιολο-
γικῶν χώρων ἐν οἷς καὶ μεγάλα κέντρα ὡς ἡ Ἐπίδαυρος, αἱ Μυκῆναι καὶ
ἡ Κόρινθος.

Δι' ὀλίγων, θ' ἀναφέρω πρῶτον τὸ δρομολογίόν μου καὶ κατόπιν τὰς
καθ' ἕκαστα ὑπηρεσιακὰς παρατηρήσεις μου.
Δρομολογίον.

Ἀναχωρήσας ἐξ Ἀθηνῶν τὴν 19ην Ὀκτωβρίου ἀφίχθη ἀθημερόν εἰς
Ναυπλίου.

Τὴν ἐπομένην 20ην Ὀκτωβρίου μετέβην μετὰ τοῦ κ. Χρ. Πέτρου
ὁδοιπορικῶς εἰς Ἀσίνην, ἐνθα ἐξετάσαμεν ἀπὸ κοινοῦ τὰς καταστροφείσας
ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν Ἀρχαιοτήτας, ἐμελέτησα τὰ τεῖχη, τὰ κτίρια καὶ τοὺς
τάφους τῆς περσοχῆς, συνέλεξα δὲ ἐκ τῶν χωμάτων τῶν Ἰταλικῶν χαρακτηριστῶν
καὶ σημαντικὰ Μυκηναϊκὰ, γεωμετρικὰ κλπ. ὄστρακα, ἅτινα μετέφερα καὶ
κατέθεσα ἐντὸς Μουσείου Ναυπλίου, ἐνθα ἐπεστρέψαμεν ἀθημερόν ἐπίσης
ὁδοιπορικῶς.

Τὴν ἐπομένην 21/10/43 τῆ ὁδηγῶ τοῦ κ. Πέτρου εἶδον τὰ ἐν τῷ
Μουσείῳ Ναυπλίου εὐρισκόμενα ἀρχαῖα καὶ περιῆλθον τὰ ἱστορικὰ μνημεῖα
τῆς πόλεως Ναυπλίου καὶ τὰ ἀρχαῖα καὶ βενετικὰ τεῖχη τῆς Ἀκροναυπλίας

καὶ τοῦ Παλαμηδίου.

Τὴν ἐπομένην 22αν τοῦ αὐτοῦ μηνὸς σιδηροδρομικῶς μετέβημεν ὡσαύτως μετὰ τοῦ κ. Πέτρου εἰς Ἄργος, ἔνθα ἐπισκέφθημεν τὸ Μουσεῖον, τὰς περὶ τὸ ἀρχαῖον θέατρον καὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν ἀρχαιότητος, τὴν Ἀκρόπολιν τῆς Δαρίσσης καὶ τὴν Ἀσπίδα. Αὐθημερόν ἐπεστρέψαμεν καὶ πάλιν εἰς Ναύπλιον.

Τὴν ἐπαύριον 23ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μετέβην εἰς Διγυριό καὶ ἐκεῖθεν ὁδοπορικῶς εἰς Ἀσκληπιεῖον Ἐπιδαύρου πορευόμενος, ἵνα κερδίσω χρόνον, μόνος εἰς ἄγνωστον καὶ ἐπικίνδυνον ἔδαφος καὶ πέραν τῆς 9ης νυκτερινῆς ὥρας, ὁπότε ἔφθασα εἰς τὸ πρῶτον φυλακεῖον τῆς Ἀσκληπιείου. Τὰς δύο ἀκολουθοῦσας ἡμέρας ἐπεθεώρησα καὶ ἐμελέτησα τῇ βοήθειᾳ σχεδίων καὶ σημειώσεων τὰς ἐντὸς τοῦ Μουσείου καὶ τὰς ὑπαιθρίους ἀρχαιότητας, πρὸς πληρέστερον δὲ κατατοπισμὸν ἐκινήθημεν περὶ τὸ κυρίου χώρου εἰς ναὸν Ἀπόλλωνος Μαλεάτα, Ρέλια, ὁδὸν πρὸς Ἐπίδαυρον κ.λ.π. Τὴν 27ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μετέβην μετὰ τοῦ κ. Πέτρου εἰς Τίρυνθα, ὅθεν ἐπεστρέψαμεν καὶ πάλιν εἰς Ναύπλιον αὐθημερόν.

Τὴν 28ην τοῦ αὐτοῦ ἀναχωρήσαντες ἐκ Ναυπλίου μετέβημεν εἰς Μυκῆνας. Τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας καὶ τὴν ἐπομένην ἐπισκέφθημεν ὅλας τὰς ἀρχαιότητας τῶν Μυκηνῶν, μετὰ τὴν ἀναχώρησιν δὲ τοῦ κ. Πέτρου διὰ Κόρινθον μετέβην ὁδοπορικῶς εἰς Ἱεραῖον τοῦ Ἄργους καὶ ἐπέστρεψα αὐθημερόν.

Ἐκ Μυκηνῶν τὴν 30ην Ὀκτωβρίου μετέβην εἰς Ἡράκλειον Νεμεάς, ἔνθα ἐξήτασα τὴν κατάστασιν τῶν ἀφυλάκτων ἀρχαιοτήτων τοῦ ἱεροῦ τοῦ Διὸς καὶ τοῦ βέκει Μουσείου. Τὴν ἐπομένην δὲ ἀνῆλθον εἰς τὴν ἀνταρτοκρατουμένην Νεμέαν καὶ τὴν 1ην Νοεμβρίου ἐπισκέφθημεν τὸν ἀρχαιολογικὸν χώρον τοῦ φλιθύντος ἀπέχοντα μίαν περίπου ὥραν πέραν τῆς Νεμεάς.

Τὴν 2αν Νοεμβρίου ἐπέστρεψα εἰς Κόρινθον, ἔνθα παρέμεινα καὶ τὴν ἐπομένην. Ἐξήτασα καὶ ἐμελέτησα τὰς ἀρχαιότητας τῆς ἀγορᾶς, τὰς ἐντὸς τοῦ Μουσείου, τὸ Ἀσκληπιεῖον, τὴν Ρωμαϊκὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸν Κεραμικόν, ἀνῆλθον δὲ καὶ τὸν Ἀκροκόρινθον, ὅπου ἐξήτασα τὰ τεῖχη, τὸν ναὸν τῆς Ἀφροδίτης καὶ τὴν ἄνω Πειρήνην.

Ἀπὸ τὴν Κόρινθον τὴν 4ην Νοεμβρίου μετέβην εἰς Σικυῶνα ἐπιθεωρήσας τὸ Μουσεῖον καὶ τὰς ὑπαιθρίους ἀρχαιότητας.

Τέλος τὴν 5ην Νοεμβρίου ἀπὸ τῆς Σικυῶνος ἐπέστρεψα σιδηροδρομικῶς εἰς Ἀθήνας.

Παρατηρήσεις

ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω, τὴν Ἀσίνην, τὸ Ἄργος, τὴν Τίρυνθα καὶ τὰς Μυκῆνας ἐπισκέφθημεν μετὰ τοῦ Ἐφορεύοντος Ἐπιμελητοῦ τῆς περιφέρειας κ. Χρ.

Πέτρου, ὅστις ἐτήρησε σπριώσεις καὶ ἀρροδίως ἀνέφερεν εἰς τὸ Σεβαστόν
Ἰγουργεῖον λεπτομερῶς τὰ περὶ αὐτῶν, ὥστε θεωρῶ περιττόν καὶ ἄτοπον νὰ
ἐπανέλθω περὶ τῶν ἐδῶν. Ἀλλὰ ^{περὶ ἰσχυροῦς τοῦ κ. Πέτρου} καὶ περὶ τῶν ἄλλων τόπων, οὓς ἐπεσκεύεθην μόνος,
ἐθεώρησα κρέκον νὰ ὑποβάλλω εἰς τὸν κ. Πέτρον ἀντίγραφον τῆς παρούσης ἑναφο-
ρᾶς.

Ἐν Ἐπιστάσει εὖρον ἀφωτέρους τοὺς φύλακας Μιχ. Γιαννοῦλην καὶ Γ. Πετρήν
εἰς τὴν θέσιν των, τὸ Μουσεῖον καθαρὸν καὶ τὰς ἀρχαιοτάτας ἐν γένει εἰς καλὴν
κατάστασιν. Σοβαρὰ ζημία ἢ καταστροφή οὐδεμία συνέβη κατὰ τὴν πολιορκίαν περι-
όδον. Διεπίστωσα ὁμῶς καὶ ἰδίῳις ὁρμασί ὅτι ὁ κτηνοτρόφος τῆς περιφερείας Δ. Σαρ-
ρῆς, ἐπονομαζόμενος Βαλιᾶς, καταπατεῖ μὲ τὸ ποιμνιὸν τοῦ τὸν ἀρχαιολογικὸν χῶρον
παρὰ τὰς ἐκανελημμένας κατὰ τὸ παρελθὸν μηνύσεις τῶν φυλάκων.

Τὸ Ἑραῖον τοῦ Ἄργους κατ' οὐσίαν παραμένει ἀφύλακτον. Ὁ φύλαξ Γ. Μπιτοῆς
δὲν εὐρέθη ἐκεῖ, οὐδέ παρουσιάσθη κατὰ τὴν ἐκεῖ παραμονὴν μου. Ἐντὸς μιᾶς ὥρας
δύο ποιμνία βόσκοντα διῆλθον τὸν ἀρχαιολογικὸν χῶρον, οἱ δὲ ποιμένες Γ. Μαστορά-
κης καὶ Ἰ. Τσιράκης ἰσχυρίσθησαν ὅτι ἀγνοοῦν τὴν σχετικὴν ἐπαγόρευσιν καὶ ἐφά-
νησαν πράγματι ἀγνοοῦντες τὴν ὑπαρξίν φύλακος τοῦ Ἑραίου. Ἀλλὰ καὶ παρατυχῶν
γεωργῶς ἐκ τοῦ πλησιεστέρου χωρίου Χθνικά, ἰδιοκτῆτης τοῦ παραπλεύρωσ τοῦ ἀρχαιο-
λογικοῦ χῶρου ἀγροῦ, καταλήλας ἐρωτηθεὶς μὲ ἐβεβαίωσε ὅτι φύλαξ τοῦ Ἑραίου
δὲν ὑπάρχει, Μπιτοῆν κανένα δὲν γνωρίζει, οὐδ' ἐμφανίζεται ποτε ἄλλος πλὴν τοῦ
φύλακος Μυκηνηῶν Ἀρ. Τσετσέκου, ^{ΔΗΜΟΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ} ἑνὶ τυχῶς σοβαρὰ ζημία ὀφθαλμοφανῆς εἰς ἐμὲ τοῦ-
λάχιστον δὲν παρατηρήθη. Πάντως ὁ χῶρος ἔχει φανερά τὰ σημεῖα τῆς τελείας ἐγκα-
ταλείψεως. Χόρτα καὶ κόπρος ἐκάλυψαν τὰς ἀρχαιοτάτας.

Εἰς Νερέαν αἱ ἀρχαιοτάτες ὡς γνωστόν, εἶναι ἀνευ φύλακος. Ὁ ἄλλοτε ὑπάλληλος
τῆς Ἀμερικανικῆς Σχολῆς Β. Παπαθανάνου κρατεῖ τὴν κλεῖδα τοῦ ἐκεῖ Μουσείου, ἀλλὰ
δὲν εἰσακούεται ὡς ὑπεύθυνος φύλαξ, οὐδέ ἀναγνωρίζεται ὡς τοιοῦτος ὑπὸ τῶν
δικαστικῶν καὶ λοιπῶν ἀρχῶν. Ἡ θύρα τοῦ Μουσείου παρεβιάσθη ὡσαύτ, αἱ κεραμίδες
τῆς στέγης καὶ οἱ ὑαλοπίνακες τῶν παραθύρων ἐθραύσθησαν, πανταχόθεν δὲ ρέουν
τὰ ὄμβρια ὕδατα καὶ ὡς ἐκ τούτου παχὺ στρώμα ἰλύος ἐκάλυψε τὸ δάπεδον καὶ τὰς
ἐντὸς ἀρχαιοτάτας. Τὸν ναὸν τοῦ Διὸς κατεκάλυψαν βᾶτοι, γείσα τοῦ ναοῦ κατα-
κείμενα ἐθραύσθησαν κατὰ τὸ μέτωπον καὶ τὴν σκοτίαν, ποιμὴν τέλος φωραθεὶς
βόσκων ἐκεῖ, ἤρνεύτο καὶ νὰ φύγη διότι ἐκεῖ "ὄλοι βόσκουν". Ὁ γείτων ἀμπελο-
κτῆρην Ἑμμ. Χελιώτης ἀνοίγει φρέαρ εἰς τὴν παρὰ τὸν ἀνασκαφέντα χῶρον παρυφῆν
τῆς ἀμπέλου του καὶ μέχρις ὥρας μὲν δὲν προσέκρουσε εἰς ἀρχαῖον τι, ἀλλ' ἂν
τυχὸν συναντήσῃ τι βαθύτερα, οὐδεὶς θά τὸν ἐμποδίσῃ νὰ τὸ καταστρέψῃ.

Ἐν Κορίνθῳ ἡμέρας τινὰς πρὸ ἔμου εὐρίσκετο ὁ κ. Πέτρου, ὅστις ἐπεθεώρησε
τὰς ἀρχαιοτάτας καὶ ὁ ἑναφέρῃ τὰς παρατηρήσεις του, ὡς ἐκ τούτου περιορίζομαι

1) Οἱ περίφρακτοι χώροι, ὡς τὸ Ἀσκληπιεῖον κ.λ.π. χρησιμεύουν διὰ νὰ φερα-
μαντρίζωνται ζῆα. 2) Ἡ στεγασθεῖσα Ρωμαϊκὴ ἔκκλησις χρησιμεύει ὡς ἀου-
λον καὶ στέγη πρὸς διαφυγῆν καὶ 3) Ξένοι συλλέγουν λιόμη κατ' ἐκδο-
γὴν κοσμημένα τεράχια μαρμάρων, τὰ ὅποια ἀποκομίζουσι ὡς ἐνθύμια. Διὰ τὸ
τελευταῖον τοῦτο παρουσιάσθη ἐἰς τὴν ἡγεσίαν τῆς ἐν Π. Κορίνθῳ ἐδρευού-
σης γερμανικῆς στρατιωτικῆς μονάδος καὶ ἐπεκαλέσθη τὸ ἐνδιαφέρον τῆς, ὅπερ
προθύμως μοί ὑπεσχέθη. Οἱ φύλακες δὲν δεικνύουσι διὰ τ' ἐνωτέρῳ τὴν ἐπιβαλ-
λομένην ἐπαγρύπνησιν. Εἰς ἀμφοτέρους ἔγιναν αἱ δέουσαι παρατηρήσεις.

Ἐν Σικυῶνι ὁ φύλαξ Μιλτ. Παπαλάος παρὰ τὴν οἰκτρίαν πενίαν του περι-
ρῶν περὶ πάντων μέ ζήλον καὶ ἰκανότητα σπανίαν. Φροντίζει διὰ τὴν καθαρὴ-
τητα καὶ ἀσφάλειαν τοῦ Μουσείου καὶ καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν
ἐξασφάλειαν καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν ὑπαίθριων ἀρχαιοτήτων. Ἀναζητεῖ δὲ μετ'
ἐνδιαφέροντος καὶ συλλέγει πᾶν ἀρχαῖον καὶ πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν.

Προτάσεις

Παρατηρήθη γενικῶς ὅτι τοὺς ἀρχαιολογικοὺς χώρους καταπατοῦν οἱ ποιμένες.
Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν γενικὴν ἀουδεσίαν τῶν κακῶν ἡμερῶν, ὡς διερχόμεθα, ἀλ-
λά καὶ εἰς τὴν ἀδιαφορίαν τῶν φύλακων καὶ τὴν ἐπιεικείαν τῶν δικαστικῶν ἀρ-
χῶν. Πρὸς περιορισμὸν τοῦ κακοῦ νομίζω ὅτι ἐπιβάλλεται δι' ἐγκυκλίων τὸ μὲν
σεβαστὸν ἔργον πρὸς τοὺς ἀφοροῦς καὶ τὰς δικαστικὰς ἀρχάς, οἱ δὲ ἔφο-
ροὶ πρὸς τοὺς φύλακας τῆς περιφερείας τῶν νὰ τονίσουν τὴν ἀνάγκην τοῦ σεβα-
σμοῦ τῶν ἀρχαιοτήτων μάλιστα κατὰ τὰς κρισίμους ταύτας περιστάσεις, ὥστε τὰ
αἰσθητὰ ἐπιεικείας πρὸς τοὺς παραβάτας, ἐν ἄλλαις περιπτώσεσιν ἴσως σε-
βαστὰ, νὰ τεθοῦν προκείμενου περὶ τῶν ἀρχαιολογικῶν θησαυρῶν μας ἐν ἡσωνι
μοίρα. Οἱ φύλακες δέον νὰ ἐπιδεικνύωσι μεγαλύτεραν ἐπαγρύπνησιν καὶ δραστη-
ριότητα, αἱ δὲ δικαστικαὶ ἀρχαὶ αὐστηρότητα εἰς τὴν τιμωρίαν τῶν παραβατῶν
ἀρχαιολογικῶν ἐν γένει διατάξων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν φύλακα τοῦ Ἡραίου Γ. Μπιτοῦν, κάτοικον Κουτσοποδίου,
χωρίου 2 σχεδὸν ὄρας ἀπέχοντος ἐξ Ἡραίου, εὐκατάστατον καὶ ὡς ἐκ τούτου
ἀδιάφορον διὰ τὸν ὑπαλληλικὸν μισθὸν του, ἔχων ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν δυσμενῆ γνώ-
μην τῶν ἐκείστοτε προτοταμένων του καὶ τοῦ κ. Πέτρου, προτείνω νὰ ἀπολυθῇ τὸ
ταχύτερον, ἀντ' αὐτοῦ δὲ νὰ διορισθῇ ἄλλος ἀπὸ ἀλλήλους ἐκ τινος τῶν πλησιε-
τέρων χωρίων Σόνικα ἢ Πρίφτανη, ὅς θά ὑποδείξῃ ὁ ἀρμόδιος Ἐπιμελητῆς κ. Πέτρο

Ἐν Νεμέᾳ νομίζω ἀπαραίτητον τὸν διορισμὸν φύλακος συντόμως, ὡς τοιοῦ-
τον δέ, ἂν ὁ κ. Πέτρου δὲν ἔχῃ ἀντίθετον γνώμην, θά ἐπρότεινα τὸν υἱὸν τοῦ
Β. Παπαϊωάννου, Δημήτριον Παπαϊωάννου, γείτονα τῶν ἀρχαιοτήτων, κατὰ πάντα
κατάλληλον καὶ κληρονομήσαντα παρὰ τοῦ πατρὸς του τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὰς

ἀρχαιότητες.

Ἐν Κορίνθῳ αἱ ἀρχαιότητες, πολυσύχναστοι καὶ ἐν μέσῳ κατοικημένου χώρου ἀπαιτοῦν ἰδιαιτέραν ἐπαγρύπνησιν. Εἰς τοὺς φύλακας δέον ἀρμοδίως καὶ ἐγγράφως νὰ τονιοθῆ ἡ ἀνάγκη τῆς ὀλοημέρου φυλάξεως τῶν ἀρχαιοτήτων ὑπὸ ἐνὸς τοῦλάχιστον ἐκ τῶν δύο φυλάκων ἐναλλάξ. Ἐκτὸς τῶν μέτρων ἐξασφαλέσεως τοῦ Μουσείου καὶ τῶν μωσαϊκῶν τῆς Ρωμαϊκῆς ἐπαύλεως, διὰ τὰ ὅποια ὁ κ. Πέτρου ἐξήτησε τὴν ἐκδοσὶν τοῦ ἀπαιτουμένου χρηματικοῦ ἐντάλματος, νομίζω ὅτι καὶ τὰ βλαβέντα κηκλιδωραταεῖς τοὺς περικλειστοὺς χώρους (Ἀσκληπιεῖον, Ρωμαϊκὴ ἔπαυλις, βόρειος κεραμεικός, ἐστεγασμένα μωσαϊκὰ τῆς ἀγορᾶς κ.λ.π.) δέον νὰ ἀποκατασταθοῦν. Καὶ αἱ καταστραφείσαι θύραι καὶ αἱ κλοπεῖσαι κλεῖδες νὰ τεθοῦν καὶ πάλιν, νὰ καθαρισθοῦν ἐν οἱ ρυλαθέντες χώροι, ὥστε μὲ ἐπιμελεστέραν φύλαξιν νὰ ἐπιτευχθῆ ὁ σεβασμός πρὸς αὐτάς εἰς τὸ ἐξῆς.

Τέλος διὰ τὸ ἐν Σικυῶνι Μουσεῖον ἐπιβάλλεται μικρὰ δαπάνη, οὐχὶ ἀνωτέρα τῶν 50.000 δραχμῶν πρὸς ἐπιδιορθωσὶν τῆς στέγης, ὥστε νὰ μὴ εἰσέρχονται τὰ ὕδατα τῆς βροχῆς καὶ προκαλοῦν ὀλονέν αὐξουσαν καταστροφῆν εἰς τὰ ξύλα τῆς στέγης, τοὺς τοίχους καὶ τὰ ἐντὸς φυλασσόμενα ἀρχαῖα. Διὰ τὸν φύλακα δέ Μιλτ. Παπαδόπουλον ὑποβάλλω ἐνθερμον πρότασιν ἵνα ἐπιγορευθῆ εἰς αὐτόν, ἂν εἶναι ἀδύνατος ἄλλη τις ἀμοιβή, τοῦλάχιστον εὐαρέσκεια διὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν πίστιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος.

ΔΗΜΟΣ
ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

Ἐν Ἀθήναις τῆ 157 Νοεμβρίου 1943.

Ἐπιειθέστατος

Θ. Πέτσος

Ἐπιμελητὴς Ἀρχαιοτήτων